

Hensyn til Bygningssafgiften. Det vil være bekendt, at Spørgsmaal om Beregninger af denne betragtes som overlade til administrativ Afgjørelse, medens derimod Spørgsmaalet om, hvorvidt selve den enkelte Eiendom overhovedet er bygningssafgiftspligtig eller ikke, i Praxis, og vistnok med Nette, betragtes som hørende under Domstolens Afgjørelse. Det er altsaa ikke ukjendt, at Spørgsmaalet om en enkelt Rets Omfang henvises til administrativ Afgjørelse, medens derimod Spørgsmaalet om Rettighedens Grænsers henhører under Domstolene. Paa samme Maade vilde det efter min Opfattelse være unaturligt, hvis Spørgsmaalet om, hvorvidt en Embedsmand overhovedet havde Ret til Gage eller ikke, overlodes til administrativ Afgjørelse, men Spørgsmaalet om denne Rets Omfang kan derimod i mange Tilfælde naturligt og rigtigst overlades til administrativ Afgjørelse. Som bemærket, har Fortolkningen af Dyrtidsstillægslovene og, saavidt jeg erindrer, ligeledes Fortolkningen af en enkelt af vore nugældende Lønningslove været overladt Administrationen, og jeg kan ikke deri see en Tilfidesættelse af det Hensyn, man skylder den dømmende Magt. Jeg troer, det ligger i Forholdenes Natur, at der er visse Ting, som lettest, rettest og naturligst afgjøres paa denne Maade, jeg betragter det, om jeg saa maa sige, i Grunden som en særlig Domstol, man etablerer i denne Henseende. Ganske vist veed jeg, at strengt constitutionelt taget, er det Ministeren, der træffer Afgjørelsen paa sit Ansvar, men Enhver veed jo, at det i Virkeligheden gaaer heelt anderledes til, idet Spørgsmaal af denne Natur afgjøres af Ministeren alene uden Raadforsel eller Conference med Andre. — Jeg troer ganske vist, at det forholder sig, som det blev sagt, at Ministeren maa betragtes som Embedsmændenes naturlige Bærge; en Afgjørelse imod Embedsmanden imod Lovens Aand og sande Mening ved Fortolkningen af Spørgsmaalet om Beregningen af hans Gage troer jeg ikke let lader sig tænke. Det forekommer mig, at det snarere af denne Grund kunde være betænkeligt for Rigsdagen at overlade dette Spørgsmaal til Administrationen, men jeg veed vel, at den,

naar Loven kommer saaledes ud, vil forbeholde sig senere at paatale Afgjørelsen, hvis den ikke tilliger samme, og deri er det vel egentlig, at den praktiske Grund til de Herrers Modstand ligger. — Jeg skal ikke udførligere udvikle, at der vel er enkelte Sider af Redactionen, som jeg for mit personlige Bedkommende kunde ønske forandrede, og navnlig kunde jeg ønske — jeg antager egentlig heller ikke, at det vil møde nogen særdeles Modstand fra Udvalgets Side — at det blev noget accentueret, at det maatte være forbeholdt de nuværende Embedsmænd, som maatte ønske det, med Hensyn til den Retstilstand, de have efter den nugældende Lovgivning, at gaae fra den administrative Afgjørelse til Domstolene. Jeg troer ikke, der kunde være nogen Fare ved at indrømme dem dette, og det synes jo, at der er Mange, som kunde trænge til en Beroligelse i saa Henseende. Ligeledes tiltaler det mig ganske vist heller ikke, at Afgjørelsen, idetmindste formelt, udelukkende er henlagt til Finansministeren for alle Ministeriers Bedkommende, men jeg skal indrømme, at dette selvfølgelig ikke har nogen praktisk Betydning; thi er der det rette Forhold imellem Regjeringens Medlemmer, vil Sagen udjevne sig uden nogen som helst Rivning. Jeg nærer altsaa ikke nogen praktisk Betænkelighed ved denne Bestemmelse, men den forekommer mig ikke i formel Henseende at see godt ud, thi det synes mig at see ud, som om man gjorde Parten til Dommer. Det er Finansministeren, der har at paatale Statskassens Tarv, og der kunde derfor snarere være Anledning til, at man traf Bestemmelse om, at det, naar han skulde afgjøre en Sag ligeoverfor sine egne Embedsmænd, skulde stee efter Samraad med Regjeringens øvrige Medlemmer, hvis man overhovedet skulde ansee det for nødvendigt at gaae nærmere ind derpaa. Jeg maa imidlertid, som sagt, betragte dette som et underordnet Spørgsmaal, men hvis det høikerede Thing bifalder denne Tanke, maa jeg dog forbeholde Regjeringen at tage under Overveielse, om der ikke kunde være Anledning til nærmere at modificere de Udtryk, man her har givet den. — At det skulde være nogen Behagelighed for Ministrene at kunne vise den